

ΦΕΤΟΣ συμπληρώνονται 62 χρόνια από τη λήξη του Εμφυλίου Πολέμου. Οι μεγάλης κλίμακας πολεμικές επιχειρήσεις ολοκληρώθηκαν στις 30 Αυγούστου 1949 με την κατάληψη του Γράμμου. Ο Εμφύλιος ήταν η χειρότερη μορφή σύγκρουσης που γνώρισε ποτέ το ανθρώπινο γένος. Τούτη η λιανή Πατρίδα μας που μόνη είχε ορθωθεί απέναντι στο ρεσάλτο του διπλού φασισμού και είχε δώσει την πρώτη νίκη και ελπίδα στο συμμαχικό αγώνα, τούτη η Πατρίδα που είχε μαρτυρήσει, ματώσει, ρημαχτεί, αποσκελετωθεί, αλλά και αντισταθεί όσο καμιά άλλη στην τριπλή Κατοχή, βρέθηκε να πολεμάει τον εαυτό της, διχασμένη, κομματιασμένη, να βυθίζεται σε καινούργια αίματα και καινούργιους αφανισμούς, μα από τα δικά της τώρα χέρια, από τα δικά της «Αναστήματα».

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ στάθηκε για τη Ρωμιοσύνη το λιθάρι το πιο ασήκωτο, που βύθισε στα Τάρταρα φταίχτες και άφταιγους αντάμα. Αρχή στην πάσα συμφορά είχε γίνει τον τελευταίο καιρό της Κατοχής, όπου «Αριστεροί» και «Δεξιοί» αλληλομάχονταν στους δρόμους της Αθήνας, για να φουντώσει το κακό στην παραρροσύνη του Δεκέμβρη του 1944 και να αποκορυφωθεί στην παραρροσύνη του Εμφυλίου. Η ηλίθια τυραννία της Μεταξικής Δικτατορίας, το θαύμα και το σελάγισμα του πολέμου του 1940, οι πόνοι και το έρεβος της Κατοχής, το άλλο θαύμα της Αντίστασης, όλα σαρώνονταν και βυθίζονταν στη φρίκη της Αδερφοσφαγής.

62 Χρόνια μετά τον Εμφύλιο

Η Πατρίδα μας που το 1940 είχε ορθωθεί σε Παγκόσμιο Σύμβολο του Αγώνα για την Ελευθερία, γινόταν πάλι «παλιόψαθα των Εθνών» και οικτιρμός της Οικουμένης. Και το ανάθεμα ποιούς βαραίνει;

ΟΠΩΣ και αν ονομάστηκε από τις δυο πλευρές εκείνη η σύρραξη – «ηρωική» ή «προδοτική», «εθνική» ή «ξενοκίνητη», «δημοκρατική» ή «φασιστική» – μια είναι η αλήθεια, ότι ήταν πόλεμος Ελλήνων με Έλληνες, πόλεμος ανθρώπων που είχαν θηλάσει το ίδιο γάλα, μιλούσαν την ίδια γλώσσα, είχαν γεννηθεί στον ίδιο τόπο, στο ίδιο χωριό, ίσως στην ίδια γειτονιά και τώρα μάνιαζαν και αφρομανούσαν να αφανίσει ο ένας τον άλλον. Τα άτομα, τα γνώριμα πρόσωπα είχαν εξαφανιστεί, έμεναν μόνο οι αφιονισμένες «παρατάξεις». Ιδεολογίες αντιθετικές, κίνητρα, «ξένοι δάχτυλοι» όλα αυτά ναι. Αλλά το αποτρόπαιο «μέγα» ήταν εκείνο το κατασπάραγμα, το ξεσάρωμα μιας χώρας και ενός λαού με τα ίδια του τα νύχια, ο κατατρογ-

μός και το μίσος, ο οίστρος φόνου και εξολοθερμού Αδερφού από Αδερφό. Και πλήθαιναν ολοένα η ερήμωση, η ορφάνια, οι χαμοί, οι τάφοι όχι τάφοι τρανοί πια, όπως του Πολέμου και της Κατοχής, αλλά τάφοι φαρμακωμένοι, σκαμμένοι από λεπίδι Αδερφικό.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ σχημάτιζαν ρυάκια στο ρυτιδωμένο πρόσωπο του συμπαθέστατου συμπατριώτη μας, όταν οι μνήμες από τον Εμφύλιο σαν πύρινες φλόγες ξαναζωντάνευαν στη μνήμη του και στην καρδιά του. Ναι τώρα θυμάμαι μου έλεγε σαν να ήταν χτες, πόσο φίλοι, που είχαμε συζητήσει και συναγωνιστεί στην Κατοχή, αιχμαλωτίζονταν σαν αγρίμια, δικάζονταν σαν κακούργοι, κατατρέχονταν σαν ληστές, εξορίζονταν σαν λεπροί. Και δεν ήταν λιγότερη η λύπη για εκείνους σαν Εμένα που έπαιρναν το δρόμο της ξενιτιάς και χάνονταν για χρόνια και χρόνια, ως την ώρα του μισεμού. Μιλώ για ανθρώπους, που τους είχα γνωρίσει με την πιο αλέθευτη γνωριμιά, τη γνωριμιά μέσα στον κοινό

πόνο, τις κοινές ελπίδες, τις κοινές προσπάθειες. Ανθρώπους που ήξερα την ανιδιοτέλειά τους, την παλληκαριά τους και το «δόσιμο χωρίς μισθό». Ανθρώπους που δεν είχαν διατάσει να στήσουν τα νειάτα τους απέναντι σε ξένες κάννες για τη Λευτεριά της Πατρίδας μας και τώρα βρίσκονταν απέναντι σε ελεύθερες κάννες ελληνικές.

ΑΛΗΘΕΙΑ, ποιος πόλεμος, ποια σκλαβιά, ποιος λοιμός, είναι πιο φρικιαστικό από αυτόν τον αλληλοσπαραγμό; Προσωπικά δεν θα κρίνω ιστορικά και πολιτικά τον Εμφύλιο γιατί δεν τον έζησα, ούτε θα μιλήσω για κίνητρα και «κινήτρες», Έλληνες και ξένους, ούτε θα πω για ευθύνες τούτων και εκείνων. Γιατί ο χώρος είναι πολύ λίγος και επειδή η γράφουσα δεν έχει ζήσει τα γεγονότα και δεν γίνεται να είναι όσο θα ήθελε αληθινή. Αναλογίζομαι μόνο τα θύματα, τους ανθρώπους και την Πατρίδα όλη, την καταματωμένη ψυχή ενός Λαού και ενός Αγαπημένου τόπου που μέσα στους αιώνες έχει δείξει πόσο Πολλά και Μεγάλα μπορεί να πράξει και να πλάσει και πόσο Γρήγορα και Αλόγιστα μπορεί να τα Αφανίζει...

ΑΛΗΘΕΙΑ σε τι παραπέμπει ο Εμφύλιος την Ομογένεια της Αυστραλίας σε μια ζοφερή στιγμή που ο Ελληνικός Λαός ζει κάτω από ένα ιδιότυπο Καθεστώς Ξένης Κατοχής και η οικονομική ζωή της Πατρίδας μας μπορεί να παρομοιαστεί με ένα ατέλειωτο ταξίδι μέσα στο «τουνέλ της πύθ άγριας λιτότητας»;

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

Euro Funeral Services

Τηλ. 9759 9759

Αξιόπιστο • Ειλικρινές • Αξιοπρεπές

**Εξυπηρετούμε
όλο το Σύνδευ**

• **Αποκλειστικά για την Ελληνική Παροικία**
Πληρώστε την κηδεία με μηνιαίες δόσεις για δύο χρόνια.

• **Προκαταβολική αγορά τάφου στο κοιμητήριο σε τωρινές τιμές**
ξεπληρώνοντάς τον με δόσεις για δύο χρόνια.

• **Μνημείο τάφου - το ίδιο με δόσεις.**

• **Μετακομιδή σορού στην Ελλάδα, μπορεί επίσης να συμπεριληφθεί στο σχέδιό αποπληρωμής.**

• **Το σχέδιο πληρωμών διατίθεται επίσης για συνταξιούχους γήρατος.**

• **Δωρεάν λεωφορεία απο τις εκκλησίες για τα κοιμητήρια**

Head Office and Chapel

890 Canterbury Rd., Roselands, 2196

10 Hassall Street, Parramatta, 2150